

Narodno pozorište Tuzla osnovano je kao državna institucija kulture 1949. godine. Pozorišna tradicija Bosne kao i ovog grada mnogo je starija i seže daleko u prošlost.

U Tuzli je osnovano "Prvo bosanskohercegovačkopozorište" 1898. godine i sarajevsko Narodno pozorište koje je osnovano 1920. godine, započelo je svoj rad u Tuzli.

Direktor
ČATIBUŠIĆ MIRZA

Rukovodilac službe tehnike
MENES MUŠIĆ

JU Narodno pozorište Tuzla
Ul. Pozorišna 4., 75000 Tuzla,
Bosna i Hercegovina
Telefoni:
Centrala: 251-646 i 251 647
Direktor: 251-327
Propaganda: 251-645
www.nptz.ba
E-mail: nptz@nptz.ba
teatartz@yahoo.com;
narodnopozištetuzla@hotmail.com

Izdavač:

JU Narodno pozorište Tuzla

Za izdavača:

Mirza Čatibušić;

Likovni i grafički dizajn plakata i afiše:

Almir Mazalović

Urednici afiše:

Alen Šimić, Miralem Djedović, Benjamin Hasić

Štampa:

"PrintCom" d.o.o. grafički inženjering Tuzla

Medijsko praćenje:

RTV TK - RTV 7 - RTV Slon

Kameleon - Radio Tuzla - Radio M

Web portali:

extra.ba - tuzlarije.net - tuzlanski.ba - TIP.ba
festival.ba faktor.ba - boljatuzla.ba - bportal.ba
volimtuzlu.ba - bhglas.ba - tuzlainfo.ba - bhtour.ba
objektivno.ba - tuzlalive.ba - depo.ba

Miodrag Žalica
REŽIJA: ALEN ŠIMIĆ

narodno
pozorište
tuzla

Sezona 2017/2018

120 godina
od osnivanja prvog profesionalnog
bosanskohercegovačkog pozorišta u Tuzli

Miodrag Žalica, istaknuti pjesnik, romanopisac, dramatičar i dugogodišnji urednik dramskog programa nekadašnje Televizije Sarajevo, rođen je u Sarajevu, 16. decembra 1926. godine. Kao jedan od najznačajnijih bosanskohercegovačkih pisaca nakon Drugog svjetskog rata, predstavljao je jedinstvenu pojavu u književnom i teatarskom životu Bosne i Hercegovine, i bio jedan od najoriginalnijih dramskih autora na našim prostorima, a bavio se i teatarskom kritikom.

Žalica je bio pjesnik koji je svoju transcendentalnu i metaforičnu prirodnost utkao u gusti i originalni dramski opus. Dramatičar koji je udario temelje anti-iluzionističkom teatru. Prvi je na domaćoj pozornici ukinuo realistično određene karaktere, piscu koji ne poštuje stroga žanrovska određenja već se s njima poigrava, insistirajući na stilskom relativizmu i paradoksalnosti, te prožimanju tragičnog i komičnog, kozmopolitu čiji je locus dramskog i umjetničkog interesiranja bio čovjek.

Miodrag Žalica je umro u Sarajevu, 17. decembra 1992. godine.

Mirišu li jorgovani u New Yorku?

IGRAJU: **Adnan Omerović, Edis Žilić, Marija Novaković, Ivana Perkunić Mešalić, Elvis Jahić, Dalibor Brkić, Enver Hasić**

Kostim i scenografija: **Sabina Trnka**

Dramaturg: **Benjamin Hasić**

Scenski pokret: **Ena Kurtalić**

Dizajn zvuka: **Denis Hadžić**

Autor pjesama: **Adnan Omerović**

Tekst: **Miodrag Žalica**

Režiser: **Alen Šimić**

Inspicijent: **Dragan Krstić**

Sufler: **Renata Omić**

Majstor tona: **Denis Hadžić**; Majstor svjetla: **Zijad Sejdinović**

Šminkersko-vlasuljarski radovi: **Zumra Mrkonjić**

Garderoba: **Halema Sadiković**

Rekvizita: **Mevlija Kasumović**

Stolarski radovi: **Džemal Hrnjić**

Bravarski radovi: **Čazim Mandžić**

Majstor scene: **Fahrudin Mustačević**

Dekorateri: **Almir Salihović, Huso Terzić, Senaid Subašić**

Premijera: 23. juni 2018. godine

Riječ režisera

«Umri u kući ko će ti pomoći? Nejma niko, samo što se nisam još pretvorio u ilovaču. Zima ide, snijeg, kučeš? Umri su tri roba.»

- Patuljak s Bjelašnice u emisiji *Pozitivna geografija* -

1989 godine, kada je premijerno izveden tekst «Mirišu li jorgovani u New Yorku», u istoimenom gradu, centru hiperprodukcije su nicali bildinzi za život. Razlog za kontinuirano nicanje tih buildinga mi je nepoznat, a i da je poznat opet ne bih bio siguran čemu sve to kad je naučno dokazano da ćemo svi umrijeti. Zbog toga i svjedočanstvo patuljka (ili osobe s problemom rasta) s Bjelašnice. Patuljak i Pupa Hava, inače glavni lik Žaličinog teksta su shvatili besmisao života, ali za razliku od Pupa Have taj patuljak ne gradi aparaturski koji će mu poslužiti za putovanje kroz kosmička prostranstva.

Pupa Havu ništa ne zanima jer on previše zna šta se oko njega zbiva, u njemu je previše zapelo pitanje zašto se ne ubiti koje se samo od sebe nametalo. Nizašta više nema, nije bilo bitno što se sve oko njega ruši i nije bilo bitno ko ruši. Njegovo samoljublje je zaustavljeno na jednoj tački, a ni to nije bilo dovoljno da procjeni šta se događa izvan njegovih spoznaja, njegovih slutnji.

Riječ dramaturga:

"Samoubistvo je opravdan čin"

- Flipper, poznati delfin -

Da li postoji jasna linija razgraničenja između haosa i reda? Ukoliko ona postoji, gdje se nalazi? Ukoliko ona ne postoji, kako raspoznavamo red od nereda? Pitanja ovakve vrste su mučila Flippera (poznatog delfina), zbog čega je, po svjedočanstvima mnogih, počinio samoubistvo.

Tekst *Mirišu li jorgovani u Njujorku* je savršen materijal za istraživanje uzajamnog ispreplitanja haosa i reda, logike i ludila, komunikacije i nesporazuma. Tačke u kojima se prelazi iz jednog u drugo stanje su nama bile najbitnije, te smo ih pokušali na iskustven način prenijeti na gledaoca.

U radu na tekstu smo pokušavali iskristalizirati ideju da je konvencionalna svakodnevica zasnovana na arbitrarnim pravilima i fetišizaciji šarenih, blještavih ekrana i da ona kao takva stvara usamljene pojedince u potrazi za nepostojećom srećom.

Predstava nas uvodi u stan na neodređenoj lokaciji u Njujorku.

Vrijeme je stalo i naši likovi postoje u nekoj hipnagogičkoj slici u kojoj je sve moguće. Oni kroz ovaj komad pokušavaju da sebe afirmišu kao pojedince i da uspostave neku komunikaciju sa svojim najbližima i sa svijetom koji ih okružuju, u tome ih onemogućavaju iracionalne sila koje od njih prave marionete.